

приготвляше връщането на Каравелова изъ Пловдивъ. То поддържаше постоянно, че Конституцията при Цанкова не била възстановена, че имало място да се възстанови по-пълно и пр. Министерството Цанковъ-Начовичъ бѣше точката за цѣлене прѣзъ всичкото време на съществуваньето на тозъ вѣстникъ. Тъзи полемика на „Съзнанье“ съ „Свѣтлина“ идваше до крайни и прѣкалини размѣри. Особено сѫдѣши Д. Цанкова, че се бѣше съгласилъ да станатъ известни измѣнения въ Конституцията. Както се знае Др. Цанковъ бѣше приель известниятъ „Законопроектъ за измѣнението на Конституцията,“ който прѣдвижаше втора камара, избираньето единъ прѣставителъ на 20,000 душъ и за 4 години и пр.

Въ борбата си „Съзнанье“ имаше съ себе дѣйци за възстановлението *telle quelle* Търновската Конституция: П. Р. Славейкова, Ст. Стамболовъ, Никола Сукнаровъ и др.

„Съзнанье“ спира на 54 брой на 1-ї януари 1884 г. т. е. като свършва годината си. Вмѣсто него и като продължателница на „Съзнание“ ние се срѣщами съ *Търновската Конституция*.

Би трѣбвало да се каже и една дума за **Балканъ**. Тозъ вѣстникъ основанъ отъ единъ русинъ (А. Молчановъ) при рускитъ генерали и който ако и да имаше голѣми замахи, ако и да се готвеше да направи чудеса, ако и да проглуши свѣта съ имената на чутовните си сътрудници и съ съобщения за голѣми хонорари — нищо не излѣзе. Корреспондентинътъ на *Новое Время* г. Молчановъ мислѣше, че е много лесно да носишъ културата въ единъ край, безъ да го познавашъ, стига да си набавишъ единъ двама искусни писачи. Главни сътрудници при г. Мълчанова се явихъ Ил. Георговъ и Д. Ризовъ, а за прѣдъ свѣта редакторъ се подписвате: *Хитровъ*, секретаръ на видинското русско консулство. Политическото „вѣрую“ на „Балканъ“, за което харчехъ рускитъ генерали, бѣше да се поддържатъ тѣ самитѣ, тѣхния режимъ и тѣхните излюбленi хора. Но *Балканъ*, по твърдѣ естественни причини, въпрѣки искъственната силна и богата поддържка, погинъ огъ своето организъ слабосилие Г-нъ Молчановъ зарѣза прѣдприятието си, като видѣ колко то е неумѣстно и немного слѣдъ него то, появilo се съ голѣмъ шумъ и трѣсъкъ, мълчаливо и тихо за винжи си починж...

Търновска Конституция, органъ на народната либерална партия (фракция Каравеловъ — Славейковъ къмъ която се прогласи отѣтнѣ и Стамболовъ) се основа и появи въ началото на 1884 година и живѣ четири години